

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.485/2020/8/II.

A felperes: felperes neve, **felperes címe**

A felperes képviselője: Garamvölgyi Ügyvédi Iroda, **felperesi képviselő címe** és

Dr. Bálint Tibor Ügyvédi Iroda, **felperesi képviselő címe**²

Az alperes: I.rendű alperes neve, **I. rendű alperes címe**, I. rendű

II.rendű alperes neve, **II. rendű alperes címe**, II. rendű

Az alperes képviselője: Csetneki Ügyvédi Iroda, **I. rendű alperesi képviselő címe**, aki az I. rendű alperest képviseli,

Dr. Lukács Tamás Ügyvédi Iroda, **II. rendű alperesi képviselő címe**, aki a II. rendű alperest képviseli

A per tárgya: ajándék visszakövetelése

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 60. sorszámu végzéssel kijavított 20.P.20.771/2017/56.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. rendű alperesnek 1.117.500 (egymillió-száztizenhétezer-ötszáz) forint, a II. rendű alperesnek 809.500 (nyolcszázkilencezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget és az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára az államnak 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes az I. rendű alperes apja. Az I. és II. rendű alperesek házastársak voltak.
- [2] A felperes és volt házastársa, tanú 2 alapították a **Zrt.**-t.
- [3] Az ügy előzményei közt rögzítette, hogy:
 - **közjegyző neve**¹ közjegyző 2010. január 21-én kelt .../1. számú közokirata szerint a felperes és volt házastársa, mint ajándékozó és az I. rendű alperes, mint megajándékozott között ajándékozási szerződés jött létre többek között a **Kft.** üzletrészeiről: a felperes a gazdasági társaságban lévő üzletrészt életjáradék fejében volt házastársának ajándékozta, aki már 50%-ban tulajdonosa volt a cégnek. A felperes volt házastársa kötelezte magát, hogy a **Kft.** szétválását elhatározza, és ennek keretében létrehozza a **Kft1.**-t, amely utóbbi cég tulajdonába kerül a **Zrt.**-nek a **Kft.** által tulajdonolt összes részvénye. A felperes volt házastársa - az ekként létrejött - **Kft1.** teljes üzletrészt az I. rendű alperesnek ajándékozta.
 - **közjegyző neve**¹ közjegyző 2010. január 21-ei .../1. számú közokirata szerint az I. rendű alperes vállalta, hogy a **Zrt.** részvényeit eladja, ebből testvére, **név** két gyermeke részére 750.000-

750.000 eurót ajándékoz, testvére **név** részére 140.000.000 forintot ajándékoz, továbbá a vételárból a felperes részére 750.000 eurót ajándékoz, valamint a befolyó adózott vételár fejenként 15%-át ajándékozik, azaz felperes és volt házastársa részére átutalja, továbbá a felperes volt házastársa részére 375.000.000 forintot ajándékoz.

- 2010 márciusában a fenti közokiratokban érintett felek megállapodást írtak alá, amelyben megváltoztatták a **Zrt.** részvényeinek eladásából származó vételárból történő juttatások mértékét.

- **közjegyző neve**2 közjegyző által 2014. február 27-én készített .../2014. számú közjegyzői okirat szerint a **Kft1.**, a felperes és az I. rendű alperes megállapodtak abban, hogy a **Zrt.** egyszemélyes vezérigazgatója a felperes, cégvezetője pedig az I. rendű alperes lesz. A felperes 10 éves időtartamra tölti be a vezérigazgatói tisztséget. Ha e tisztsége ennél előbb szűnne meg, a **Kft1.** 100.000.000 forinttal és élete végéig havi 8.000 euró megfizetésével kompenzálja.

A **Kft1.**-nek az I. rendű alperes a kizárólagos tulajdonosa.

- [4] A felperes 2011. szeptember 2. és 2013. december 4-e között összesen 67.300.000 forint pénzüsszeget ajándékozott az I. rendű alperes részére. A felperes az ajándékot írásbeli ajándékozási szerződés nélkül banki átutalással a következő részletekben nyújtotta: 2011. szeptember 2-án 8.700.000 forintot, 2011. szeptember 26-án 21.600.000 forintot, 2011. december 14-én 10.000.000 forintot, 2012. március 30-án 3.000.000 forintot, 2012. április 10-én 4.000.000 forintot és 2013. december 4-én 20.000.000 forintot.
- [5] Az I. és II. rendű alperesek ebben az időszakban ezüst- és aranykalászos gazdaképző tanfolyamot végeztek el.
- [6] A felperes 2016. negyedik negyedévében felszólította az I. rendű alperest, hogy a közokiratban vállalt kötelezettségének megfelelően adja el a **Zrt.** részvényeit. A felszólításnak az I. rendű alperes nem tett eleget.
- [7] 2016. december 9-én az I. rendű alperes megbeszélésre hívta a felperest, ennek során arra kérte, hogy írjon alá egy nyilatkozatot, mely szerint a felperes lemond a **Zrt.**-nél betöltött vezérigazgatói tisztségéről, továbbá semmilyen jogcímen nem támaszt igényt a 2010. és 2014. évi közjegyzői okiratok alapján. A felperes a nyilatkozat aláírását megtagadta. Az I. rendű alperes ekkor átadta a felperesnek a **Zrt.** 2017. január 6-ára összehívott közgyűlésének napirendjét, amelyek között a felperes vezérigazgatói tisztségéből történő visszahívása is szerepelt, azzal az indokolással, miszerint alkoholizmusa olyan stádiumba jutott, ami miatt rendszeres munkavégzésre képtelenné vált.
- [8] Az I. rendű alperes a 2016. december 9-én kelt, felperesnek küldött levelében többek között a következőket írta:
- „teljesen képtelenné tetted magad a munkavégzésre: a fél ország röhög rajtad, amikor a sörös üvegeid között botorkálsz begyógyszerezve, beajulsz az ágyadba a cég központjában”.
 - „mindenkit megrémít, amennyi pénzt kipumpálsz a cégből kamu szerződésekkel ...”
 - „nem akarlak megalázni azzal, hogy gondnokság alá helyeztessélek...”
- [9] A felperes a 2016. december 13-ai, I. rendű alperesnek küldött levelében leírta, hogy az I. rendű alperes alkoholizmussal, drogozással, pszichés zavarokkal küzd.
- [10] A felperes sms üzenetet küldött az I. rendű alperes részére a következő szöveggel:
- „kitagadlak unom a hazugságaidat nem vagy a fiam juttassad vissza az ősök képét vagy megyek értük egy holt szemét aljadék vagy egy senki házi rabló holnap a kóterben leszel te kis

rohadék"

- „a tököm rohadt volna le mikor nemzettelek"
- „van tükröd"

- [11] A felperes a 2016. december 22-ei levelében szólította fel az I. rendű alperest a pénzajándék visszafizetésére, a felszólítást szóban is megtette az I. rendű alperes felé. Az I. rendű alperes a levelet nem vette át, az nem kereste jelzéssel érkezett vissza a felpereshez.
- [12] A **Zrt.** a 2017. január 6-ai közgyűlésén a felperest vezérigazgatói tisztségéből visszahívta.
- [13] Az I-II. rendű alperesek 2010. március 7-én kötöttek házasságot. Házasságuk 2016 augusztusától fokozatosan megromlott, a házassági életközösségük 2016 novemberében szakadt meg. A II. rendű alperes jogi képviselője útján előterjesztett házasság felbontása iránti keresetlevél nyomtatványa 2016. december 8-án érkezett a ... Járásbíróságra.
- [14] Az I-II. rendű alperesek a ... Járásbíróság előtt folyamatban volt .../2017. számú házasság felbontása iránti perben egyezséget kötöttek a házasságukból született három kiskorú gyermek feletti közös szülői felügyeleti jog gyakorlásáról. Megállapodtak, hogy a gyermekek lakóhelye jelen per II. rendű alperesének lakóhelye, továbbá jelen per I. rendű alperese gyermektartásdíj fizetési kötelezettséget vállalt. Az utolsó közös lakásuk, a **I-II. rendű alperes címe** szám alatti ingatlan közös használatában állapodtak meg olyan módon, hogy a külön bejáratú, a vázrajz szerint megnevezett helyiségeket az I. rendű alperes, a további helyiségeket pedig a per felperese használja kizárólagosan.
- [15] Az I. és II. rendű alperesek bíróság által jóváhagyott egyezsége kiterjedt a házastársi közös vagyonukra is: eszerint - többek között - az I. rendű alperes a **I-II. rendű alperes címe** szám alatti ingatlanon az öt megillető $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát a II. rendű alperes tulajdonába adta házastársi vagyonszövetség jogcímén, ugyanilyen módon és jogcímen további két ingatlan (...-i és **g.-i G. úti**) is a II. rendű alperes tulajdonába került.
- [16] A cégvagyonokat illetően a **Kft1.** 100 %-os üzletrésze, a **Bt.** kültagsági jogviszonya és a **Zrt.** részvényei (utóbbi 35.000.000 forint becsült értékben) az I. rendű alperes tulajdonába kerültek, a további cégeknek pedig a II. rendű alperes lett a tulajdonosa.
- [17] Rögzítették, hogy a készpénz vagyonukat és az ingóságokat megosztották, a birtokba adás megtörtént, továbbá a bankszámlákat értékarányosan osztották meg.
- [18] A **végrehajtó iroda** a .../16. számú intézkedésével 2017. március 29-én a felperes, mint végrehajtást kérőnek, a **Kft1.** adós elleni végrehajtási eljárásban lefoglalta az adós tulajdonában lévő **Zrt.** A., B., C. sorozatú részvényeit összesen 257.505.000 forint értékben.
- [19] A **végrehajtó iroda2** 2017. 09. 12-ei .../94. számú intézkedésével a felperes, mint végrehajtást kérőnek a **Kft1.** adós elleni végrehajtási eljárásban **Zrt.** részvényeket foglalt le összesen 296.154.000 forint értékben.
- [20] A **Zrt.** 2017. évi mérlege szerint a mérleg összege 2.727.265 forint, 36.927.000 forint az adózás előtti eredménye, továbbá 250.000.000 forint osztalék kifizetéséről rendelkezett.
- [21] A felperes az I. rendű alperes részére nyújtott összesen 67.300.000 forint ajándék visszakövetelése

íránt terjesztett elő keresetet.

- [22] Elsődlegesen 47.300.000 forint tekintetében kérte annak megállapítását, hogy a **G. belterületi ... helyrajzi számú, kivett lakóház udvar megnevezésű, 3920 négyzetméter területű, természetben I-II. rendű alperes címe** szám alatti ingatlanra vonatkozóan érvénytelen az I. és II. rendű alperesek házassági vagyontársaság megszüntetéséről szóló egyezsége, miszerint az I. rendű alperes az ingatlanban fennálló tulajdoni illetőségét a II. rendű alperesre átruházta házassági vagyontársaság jogcímén. Kérte az eredeti állapot helyreállítását, az I. rendű alperes tulajdoni hányadából az egészhez viszonyított 278/1000 tulajdoni hányad - mint ajándék helyébe lépett érték - felperes tulajdonába adását ajándék visszakövetelése jogcímén és az I-II. rendű alperesek fentiek ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének tüzésére kötelezését.
- [23] Másodlagosan kérte annak megállapítását, hogy az I. és II. rendű alperesek azon megállapodása, amellyel az I. rendű alperes a fent körülírt **I-II. rendű alperes címe** szám alatti ingatlanban öt megillető $\frac{1}{2}$ tulajdonrészét a II. rendű alperesre házassági vagyontársaság jogcímén átruházta a felperessel szemben hatálytalan. Kérte a II. rendű alperes annak tüzésére kötelezését, hogy e tulajdoni hányadból a felperes végrehajtás útján az I. rendű alperessel szemben fennálló 47.300.000 forint és járulékai iránti követelését kielégítse.
- [24] Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest a 2013. december 4-én juttatott 20.000.000 forint ajándék és ennek 2017. február 22-től a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata visszafizetésére.
Kérte az I. és II. rendű alperesek perköltségben való marasztalását.
- [25] Keresete ténybeli alapjaként azt adta elő, hogy az I. rendű alperes a 2016. december 9-i levelében a felperes terhére súlyos jogsértést követett el, amivel az emberi méltósághoz, jóhírnévhez, becsülethez fűződő személyiségi jogait is sértette. A 20.000.000 forintot pedig azért követeli vissza, mert a feltevés, amelyre figyelemmel az ajándékot adta, utóbb végleg meghíusult és enélkül az ajándékozásra nem került volna sor. Feltevése az volt, hogy az összegből az I. rendű alperes ... megyében egy hektár termőföldet vásárol, amelyen hársfa ültetvényt telepít.
- [26] Arra hivatkozott, hogy a 47.300.000 forint ajándékozásával az I. rendű alperes **I-II. rendű alperes címe** szám alatti ingatlanon folyt családi ház építését kívánta támogatni. Az összeg felhasználásával a 20.000.000 forint értékű telken 150.000.000 forint értékű ház épült. Az I. rendű alperes $\frac{1}{2}$, azaz 500/1000 tulajdoni hányadából - mint ajándék helyébe lépett érték - 278/1000 tulajdoni rész illeti meg. A pénzajándékot az I. rendű alperes különvagyonába szánta, ennek felhasználásával az ingatlanon az ajándék arányában különvagyon keletkezett.
- [27] Semmis színleltség címén a házassági vagyontársaság megszüntetési megállapodás, amellyel az I. rendű alperes valamennyi közös és különvagyonát a II. rendű alperesre átruházta a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:92. § (1) bekezdésére, 6:88. § (1) bekezdésére és 6:108. § (1) bekezdésére tekintettel, mert valós átruházási szándék nem volt. Az I-II. rendű alperesek változatlanul együtt élnek. Az egyezséggel egyenértékű szolgáltatás juttatása nem történt, a teljes közös vagyon a II. rendű alperes tulajdonába került. Olyan vagyoni elem maradt az I. rendű alperes tulajdonában, amely korábban is különvagyonként megillette. Az alperesek bíróság előtt kötöttek egyezséget, a bíróság a felek egybehangzó nyilatkozata folytán az előbbieket nem vizsgálta.
- [28] Állította, hogy a II. rendű alperes is tudott az építkezéshez és a hársfa telepítésre adott ajándékról.

Azt, hogy a 20.000.000 forint ajándékozása meghatározott célra történt - álláspontja szerint - alátámasztja, hogy az I. és II. rendű alperesek ebben az időszakban gazdaképző tanfolyamot végeztek, mivel a **Zrt.** nem folytathatott ilyen tevékenységet.

- [29] A hatálytalanság tekintetében arra hivatkozott, hogy a házassági vagyonközösség megszüntetéséről szóló egyezségben az I. rendű alperes részéről a vagyontárgyak II. rendű alperes részére történő átruházása azt a célt szolgálta, hogy a felperes igényét végrehajtás útján ne tudja érvényesíteni az I. rendű alperes tulajdonában álló vagyontárgy hiányában.
- [30] Az I. és II. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték a felperes perköltségben történő marasztalása mellett.
- [31] Az I. rendű alperes a kereset tárgyát képező összegek juttatását és azok ajándék jogcímét nem vitatta. Azt azonban vita tárgyává tette, hogy bármelyik összeg meghatározott célhoz kötött lett volna. Vitatta, hogy a 20.000.000 forintot hársfa telepítés céljából ajándékozta a felperes, erre a felperesnek bármilyen feltevése volt. Arra is hivatkozott, hogy 3.000.000 forintot visszafizetett szintén ajándék címén. Előadása szerint mindig is kereste az üzletet, több projekten gondolkodott, így felmerült szójaüzem, reform élelmiszerek gyártása, rizs ültetvény és a hársfa is. Az üzleti döntéseiről a felperesnek nem számolt be.
- [32] Álláspontja szerint a 2016. december 9-i levelében írtak megfelelnek a valóságnak: a felperes alkoholproblémáját tanúkkal, a vagyoni elemek cégtől való elvonását okiratokkal, továbbá a **Kft1.** által tett büntető feljelentéssel kívánta igazolni.
- [33] Azzal is védekezett, hogy a felperes által hivatkozott állítások nem minősülnek súlyos jogsértésnek, az a családi diskurzus kereteit nem haladja meg, ugyanis a felperes a 2016. december 13-i levelében az I. rendű alperest alkoholizmussal, drogozással, minősíthetetlen hazugságokkal illette. A felperes szokásos hangvételét támasztja alá 35/A/1. alatti SMS is.
- [34] Állította, hogy a 47.300.000 forint sem volt célhoz kötött, azt részben beépítették, részben felélték, magukra, a gyerekekre fordították.
- [35] A vagyonközösségi megállapodás az abban részes felek valódi szerződéses akaratát tükrözte. Emellett a felperesnek nem áll fenn jogi érdeke sem az alperesek között létrejött, bíróság által jóváhagyott egyezség színleltségére hivatkozása tekintetében. Minden vagyont, így a nevén lévő cégvagyonot is közös vagyonnak tekintette. Szempont volt a házassági vagyonközösségi megállapodás megkötésénél, hogy a II. rendű alperes neveli a három kiskorú gyermeküket, továbbá, hogy az I. rendű alperes ért a cégvagyonhoz.
- [36] A **g.-i** ingatlanon két külön bejáratú lakrész van, az ingatlanban az életközösség megszakadása óta a házassági bontóperben kötött egyezség szerinti lakáshasználati mód szerint élnek. A **B-on** is két ház van, ha egyszerre vannak ott a gyerekekkel, akkor külön laknak. Azért döntöttek az osztott lakáshasználat mellett, hogy a gyerekek életében továbbra is mindketten részt tudjanak venni.
- [37] Előadta, hogy az egyezséggel érintett **g.-i** ingatlant meghaladóan is rendelkezik fedezettel. A foglalási jegyzőkönyvek igazolják, hogy a lefoglalt ... részvényeket mindkét végrehajtásban több, mint 250.000.000 forintra értékelte a végrehajtó. Ezt meghaladóan a **Zrt.** 2017. évi mérlege szerint is a cégnek megfelelő adózás előtti eredmény állt a rendelkezésére és az osztalék összege is fedezetet nyújt a perbeli követelésre.

- [38] A II. rendű alperes előadta, hogy házasságuk azért ment tönkre, mert az I. rendű alperes hazavitte a **Zrt.**-vel kapcsolatos céges problémákat. A házastársi vagyontörszösség megosztásáról a bíróság előtt kötöttek egyezséget, amelyet a bíróság a polgári perrendtartásról szöló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 148. § (3) bekezdése alapján hagyott jóvá. Nem volt tudomása az ajándékról és annak visszakövetelési szándékáról sem. Álláspontja szerint a szerződés hatálytalanságának az 1/2011. (VI. 15.) PK véleményben írt feltételei nem állnak fenn. Nem volt rosszhiszemű és nem volt ingyenes szerző, nem tudott a követelésről.
- [39] Az elsőfokú bíróság kijavított ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 1.500.000 forint, a II. rendű alperesnek 1.200.000 forint perköltiséget. A kereset elbírálása során a Polgári Törvénykönyvről szöló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szöló 2013. évi LXXVII. törvény (Ptk.) 50. § (1) bekezdése alapján az ajándék visszakövetelése iránti kereset elbírálására a Polgári Törvénykönyvről szöló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.), az I. és II. rendű alperesek házassági vagyontörszösséget megszüntető egyezségének érvénytelensége, valamint az egyezés fedezetelvonó jellege iránti kereset tekintetében pedig a Ptk. rendelkezéseit alkalmazta.
- [40] A 47.300.000 forint ajándék visszakövetelése tekintetében azt vizsgálta, hogy az I. rendű alperes követett-e el olyan súlyos jogsértést, ami alapul szolgálhat a régi Ptk. 582. § (2) bekezdésének alkalmazására. Kifejtette, hogy az ajándékozási szerződés szívességi jellegével áll összefüggésben az, hogy a megajándékozott hálával tartozik az ajándékozó irányába, s e hála érzésének át kell hatnia az ajándékozóval kapcsolatos általános magatartását. Ez erkölcsi kötelezettséget jelent, aminek megsértéséhez jogkövetkezmény fűződik, súlyos jogsértés esetén helye van az ajándék visszakövetelésének. Azt állapította meg, hogy a felperes és az I. rendű alperes között annak mentén romlott meg a viszony, hogy a felperes az I. rendű alperest felhívta a 2010. évi közokiratokban vállalt kötelezettségének teljesítésére, azaz a **Zrt.** részvényeinek értékesítésére. Ezt követően az I. rendű alperes 2016. december 9-én egy nyilatkozat aláírásával megpróbálta rávenni a felperest, hogy a **Zrt.**-nél betöltött vezérigazgatói tisztségéről mondjon le.
- [41] A kereset és ellenkérelem keretei között kizárólag azt vizsgálta, hogy a 2019. december 9-én kelt levélben írtak alkalmasak-e annak megállapítására, hogy az I. rendű alperes a felperes sérelmére súlyos jogsértést követett el. Rögzítette, hogy a kereset és az ellenkérelem korlátai kizárják, hogy az elsőfokú bíróság azt tegye vizsgálat tárgyává, az ajándék visszakövetelésének indoka volt-e a felperes vezérigazgatói tisztségéről történő lemondásra történő felhívása. Az I. rendű alperes által írt levél tekintetében az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az I. rendű alperes a felperestől jelentős összegű ajándékot kapott, ezért mint gyermeknek általánosságban is, a kapott ajándékra tekintettel pedig különösen hálával kellett fordulnia a szölője felé.
- [42] Alkalmasnak találta az I. rendű alperes által írt levélben írtakat a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, ezzel személyiségi jogsértés, ezen belül emberi méltósághoz, jóhírnévhez, becsülethez fűződő személyiségi jogai megsértésére. Úgy látta, a levél kijelentései durvának és olyan súlyos jogsértésnek is minősülhetnek, ami alapot adhatna ajándék visszakövetelésére, mert ha a gyermek szölője irányában a tőle általában elvárható magatartást nem tanúsítja és szölője személyiségi jogait sértő kijelentéseket tesz akár szóban, akár írásba foglaltan, ez súlyos jogsértésnek minősül.
- [43] Az elsőfokú bíróság vizsgálat tárgyává tette ezzel egyidejűleg azt is, hogy a felperes és az I. rendű alperes között a hangnem milyen stílusú volt. Abban az esetben ugyanis, ha a felperes magatartása

váltotta ki az I. rendű alperes által használt kifejezéseket, ez azokat megfosztja súlyosan jogsértő jellegüktől, hiszen nemcsak a gyermektől, hanem a szülőtől is általában elvárható, hogy szeretettel forduljon gyermeke felé, tisztelje személyét és ilyen módon nyilvánuljon meg irányába. A szülő sem jogosult gyermeke irányában sértő, bántó, megalázó viselkedést tanúsítani, ilyen kifejezéseket használva kommunikálni. Úgy ítélte meg, a 2016. december 13-án kelt felperesi levél és a 2017 februárjában küldött SMS az I. rendű alperesre vonatkozóan hasonló minősítéseket, kifejezéseket használt, ezek ránézve sértőek, bántóak és ugyanúgy alkalmasak az I. rendű alperes jóhírneve, becsülete és emberi méltóságához fűződő személyiségi joga megsértésére.

- [44] Abból kiindulva, hogy a felperes ugyanolyan jogsértő magatartást tanúsított az I. rendű alperessel szemben, mint amit a felperes a keresetében sérelmezett, az elsőfokú bíróság a 47.300.000 forint ajándék visszakövetelése iránti részében a keresetet alaptalannak találta, mert a kölcsönös jogsértés megállapítható volt.
- [45] A 20.000.000 forint ajándék tekintetében a régi Ptk. 582. § (3) bekezdésében írtakat és a PK 76. számú állásfoglalás 1. pontját alkalmazta, miszerint az ajándékozás alapjául szolgáló feltevés végleges meghíusulása miatt csak akkor követelhető vissza az ajándék, illetve csak akkor követelhető az ajándék helyébe lépett érték, ha az ajándékozás összes körülményeire kiterjedő vizsgálat alapján az állapítható meg, hogy valamely lényeges körülményre vonatkozó feltevés indította az ajándékozót az ajándékozásra és e feltevés nélkül az ajándékozásra kétséget kizáróan nem került volna sor. Ennek bizonyítása pedig az ajándékozót terheli. A Pp. 3. § (3) bekezdéséből kiindulva ezeket az ajándékozás időpontjára nézve és a felperest terhelő bizonyítási kötelezettség mellett vizsgálta.
- [46] Értékelte e körben az I. rendű alperes által előadottakat, miszerint az ajándék tekintetében a hársfa ültetvény telepítése is szóba került, azonban nem ez volt az egyetlen projekt, amin gondolkodott, több különböző terve és ötlete is volt. Emellett az ajándékba kapott összegről úgy is nyilatkozott, hogy az beépült, felélték, azt magukra és a gyerekekre költötték. Ezt a II. rendű alperes is megerősítette nyilatkozatában. Az I. és a II. rendű alperesek által elvégzett gazdaképző tanfolyam alapján sem látta következtethetőnek, hogy azt azért tették, mert a felperes által állított feltevessel kapta az I. rendű alperes a 20.000.000 forint ajándékot. Rögzítette, hogy a pénzösszeg ajándékozása szóban és ráutaló magatartással létrejövő ügyletként is keletkezhet. A 20.000.000 forintot 2013. december 4-én utalta a felperes az I. rendű alperes részére, írásban az ajándékkal kapcsolatosan az I. rendű alperessel feltevést nem közölt. Értékelés körébe vonta a felperes házastársának, **név2-nek** tanúvallomását, aki az ajándékozáskor nem volt jelen és nem tudott arról, hogy a felperes az ajándékozáskor feltevését közölte az I. rendű alperessel.
- [47] Abból a körülményből, hogy a felperes I. rendű alperest érintő panaszkodását telefonon **név2** tanú is hallotta, az elsőfokú bíróság szerint nem lehetett következtetést levonni arra, hogy a felperes feltevése az ajándékozáskor is fennállt, és hogy feltevését az ajándékozás időpontjában az I. rendű alperes tudomására hozta. Az I. rendű alperes a körülményekből sem ismerhette fel, hogy ez az ajándékozás a hivatkozott feltevessel történt. Az elsőfokú bíróság az ajándék értékét sem látta alkalmasnak az arra vonatkozó következtetés levonására, hogy a felperes az általa állított szándékkal adta az összeget, mert rövid időtartamon belül hasonlóan nagy összegek ajándékozására is sor került és akkori viszonyukban az volt megállapítható, hogy a feltevés közlése nélküli nagyobb értékű ajándék ebben nem volt idegen.
- [48] Ezért az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, a felperes nem bizonyította, hogy a 20.000.000 forintot az általa állított hársfa telepítés feltevésével nyújtotta és az ajándékozáskor

feltevését az I. rendű alperessel közölte, vagy azt az I. rendű alperes kétséget kizáróan felismerhette. Ennek hiányában pedig az ajándék nem követelhető vissza.

- [49] Az I. és II. rendű alperesek közötti házassági vagyontársaságot megszüntető szerződés színleltisége tekintetében az elsőfokú bíróság a keresetet a felperes jogi érdekének fennállta hiányában utasította el. Úgy ítélte meg, a felperes jogi érdeke e vonatkozásban csak akkor lenne megállapítható, ha eredményesen követelné vissza az ajándékot, ennek hiányában azonban a mások által kötött szerződés érvénytelenségére nem hivatkozhat, eziránt peres eljárást nem indíthat.
- [50] A házassági vagyoni jogi szerződés fedezetelvonó jellegét azért találta alaptalannak, mert ennek feltétele lett volna, hogy a szerződés megkötésének időpontjában a felperesnek az I. rendű alperessel szemben követelése álljon fenn, melynek fedezetét az I. rendű alperes akarná elvonni. Az 1/2011. (VI. 15.) PK vélemény 3. és 10. pontját alkalmazva álláspontja az volt, a felperessel szembeni relatív hatálytalanság megállapításának feltétele, hogy a szerződés megkötésének időpontjában a felperesnek az I. rendű alperessel szemben követelése álljon fenn, melynek fedezetét az I. rendű alperes el akarta vonni. Annak folytán, hogy a felperes ajándék visszakövetelése iránti keresete eredménytelen volt, nem volt megállapítható, hogy a felperesnek az alperesek szerződéskötésekor volt olyan fennálló követelése, melynek tekintetében a fedezetelvonás feltételei vizsgálhatóak lettek volna.
- [51] A felperes peres vesztesége miatt a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperest az alperesek javára a per költség fizetésére kötelezte, melynek során az I. rendű alperes tekintetében 67.300.000 forintot, a II. rendű alperes tekintetében 47.300.000 forintot vett figyelembe pertárgyértékként.
- [52] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Elsődlegesen kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet akként változtassa meg, hogy a keresetnek helyt adva állapítsa meg az alperesek házastársi vagyontársaság megszüntetéséről szóló megállapodásának a G., belterület ... helyrajzi számú ingatlan I. rendű alperes tulajdonát képező 1/2 tulajdoni hányadát a II. rendű alperes részére átruházó rendelkezése érvénytelenségét. Kérte, hogy ajándék visszakövetelése jogcímén ezen ingatlan egészéhez viszonyított 278/1000 tulajdoni hányadot a bíróság adjon a felperes tulajdonába és kötelezze az alpereseket ennek tülésére.
- [53] Másodlagosan kérte, hogy az elsőfokú ítéletet az ítélet tábla akként változtassa meg, hogy az ingatlan 1/2 tulajdoni hányada tekintetében a megállapodás fedezetelvonó jellegét állapítsa meg és kötelezze a II. rendű alperest annak tülésére, hogy a felperes az I. rendű alperessel szemben fennálló 47.300.000 forint és járulékal összegű követelése erejéig az ingatlan 1/2 tulajdoni hányadából kielégítést keressen.
- [54] A 20.000.000 forint összegű ajándék tekintetében az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként kérte, hogy az I. rendű alperest ezen összeg ajándék visszakövetelése címén történő megfizetésére kötelezze, valamint ennek 2017. február 22. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére is kötelezze.
- [55] Harmadlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítására irányult.
- [56] Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást az előadott események időrendi sorrendje tekintetében tévesen állapította meg, és ennek az ügy elbírálása szempontjából jelentősége van. Okszerűtlennek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság a felperes 2016. december 13-án írt válaszlevelét

és 2017. február 22-én írt SMS üzenetét az I. rendű alperes 2016. december 9-én kelt levelével összefüggésben közrehatásként értékelte. Hangsúlyozta, hogy a jogilag védett érdek súlyos sérelmének megítéléséhez objektív mérték áll rendelkezésre, ami azt is jelenti azonban, hogy egy súlyos jogsértést a megajándékozott és az ajándékozó közötti történeti kontextusban kell vizsgálni, vagyis nem hagyható figyelmen kívül a családi kapcsolatok minősége és annak korábbi alakulása. A felperes és az I. rendű alperes családi kapcsolatának korábbi alakulása egyáltalán nem szolgálhatott az I. rendű alperes súlyos jogsértése alapjául, arra az elsőfokú bíróság sem hivatkozott. Az ítélet alapjául szolgáló tényállás megállapítása során azonban az elsőfokú bíróság az időrendben egymást követő események sorrendjét nem megfelelően határozta meg és ennek eredményeként a bizonyítékok értékelésénél téves jogi következtetésre jutott. A tényállás megállapítása során a felperes SMS üzenetét anélkül tüntette fel, hogy annak küldési időpontját rögzítette volna, az SMS üzenetet időrendben a 2016. december 13-án írt felperesi válaszevél és a 2016. december 22-én ajándék visszakövetelése tárgyában írt felperesi levél közötti időszakban helyezte el. A perben rendelkezésre álló okirati bizonyítékok azonban nem támasztják alá ezt az elsőfokú megállapítást. Annak vizsgálata során, hogy esetlegesen a felperes magatartása volt-e az, ami a jogsértést eredményező cselekményt kiváltotta nem vehető figyelembe a 2017. február 22-én írt SMS üzenet. Annak tartalmától függetlenül az közrehatásként nem értékelhető, hiszen az I. rendű alperes 2016. december 9-én írt levelében tett kijelentései kiváltásában nem játszhatott szerepet a felperes időben későbbi magatartása. Ezért tévesen következtetett arra az elsőfokú bíróság, hogy a felperes irányába használt kifejezéseket súlyosan jogsértő mivoltuktól egy közel három hónappal később küldött felperesi SMS üzenet fosztana meg, ami az időközben valóban elmérgesedett viszony közepette született.

[57]Értelemezte, hogy az elsőfokú bíróság indokolása szerint az I. rendű alperesi kifejezéseket az fosztja meg súlyosan jogsértő jellegűktől, hogy azokat a felperes magatartása váltotta ki. A perben ezzel ellentétben az állapítható meg, hogy ilyen helyzet nem állt fenn. Az elsőfokú bíróság által hasonló stílusúnak minősített kommunikáció éppen a 2016. december 9-ei levéllel vette kezdetét, ezért annak jogsértő jellege megítélésénél későbbi időpontban született üzenet nem értékelhető. Ezért az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy fennáll olyan körülmény, ami jogsértő jellegétől az I. rendű alperes által tanúsított magatartást megfosztotta volna.

[58] A 20.000.000 forint ajándék visszakövetése tekintetében ugyanezen indokokat tartotta fenn. Tévesnek tartotta továbbá az elsőfokú bíróság által levont azt a következtetést is, miszerint a felperesnek az alperesek szerződéskötésekor nem volt fennálló követelése az I. rendű alperessel szemben. Kiemelte, hogy az ajándék címén nyújtott pénzüsszegek, illetve az azok helyébe lépett érték visszakövetelését a felperes a 2016. december 22-én kelt levelében közölte az I. rendű alperessel és szólította fel az I. rendű alperest az ajándék visszafizetésére. Az ajándék visszafizetésére adott felperesi határidő 2017. február 20-án járt le, ezért megállapítható, hogy 2017. március 13-án megkötött házastársi közös vagyont megosztó szerződés időpontjában a felperes követelése az I. rendű alperessel szemben fennállt, továbbá már lejárt és esedékes követelésként igény állapotában is volt.

[59] Megalapozatlannak tartotta továbbá az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy a felperesnek az alperesek szerződéskötésekor nem volt olyan követelése, aminek tekintetében a fedezetelvonás feltételei vizsgálhatók lettek volna, hiszen az ajándék visszakövetelése iránti igényen kívül más jogcímen is állt fenn követelése az alperesek szerződéskötésének időpontjában a felperesnek. Hivatkozott a **Kft1.** és a II. rendű alperes, mint kötelezett között létrejött, **közjegyző neve2** közjegyző előtt okiratba foglalt .../2014. szám alatti megállapodásra. Ennek 3.1. pontja fizetési kötelezettséget keletkeztetett a **Kft1.** vonatkozásában, amennyiben a **Kft1.** a felperes vezérigazgatói

tisztségéből való visszahívását kezdeményezi. Erre 2016. évben sor került. A közjegyzői okirat 3.1.1. pontjában meghatározott felperest megillető követelések esedékessé váltak, melyeknek érvényesítése iránt a felperes végrehajtási eljárást kezdeményezett, ezért az elsőfokú bíróságnak a házastársi vagyontársaságot megszüntető szerződés fedezetelvonó jellegét vizsgálnia kellett volna.

- [60] Pf. 4. sorszámú iratában hangsúlyozta azt is, hogy a családtagok közötti hangnemnek a családon belül kell maradnia, harmadik személyek jelenlétében ez más megítélés alá esik. Másrészt különbséget kell tenni a szóhasználat durvasága és az esetlegesen durva szavak nélküli, de támadónak minősülő tettek, megnyilvánulások között. E körben kifejtette, hogy a felperes anyagilag megterhelő ajándékozást tett az I. rendű alperes irányába, az I. rendű alperes azonban ezt elfogadva a kötelezettségei alól akart kibújni, illetve erkölcsileg és anyagilag is támadta a felperest. Ezek a körülmények kétségtelenül alkalmasak arra, hogy az ajándékozót arra indítsák, hogy az adott ajándékot visszakövetelje.
- [61] A házastársi vagyontársaságot megszüntető szerződéssel kapcsolatban arra is hivatkozott, hogy az alperesek mindenüket közösnek tekintették, azonban az I. rendű alperes vagyonában voltak olyan vagyonelemek, melyek az ő különvagyonát képezték volna és azok közös vagyonba történő beemelését az alperesek nem is bizonyították. Ebből pedig az is következik, hogy a II. rendű alperes ellenszolgáltatás nélkül kapta meg szinte az egész családi vagyont és cáfolható, hogy azt jóhiszeműen ellenérték fejében szerezte volna. Életszerűtlennek tartotta azt az alperesi hivatkozást, hogy életközösségük fenn nem állása miatt az ajándék visszaköveteléséről a II. rendű alperes nem tudott. Az ingatlan használatának a jellegéből adódik, hogy volt olyan közös lakrész, ahol rendszeresen találkoztak és volt módjuk egyeztetni egymással.
- [62] Az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezése az elsőfokú ítélet indokolása ellen irányult. Eszerint az ajándék visszakövetelésének felperes által megnevezett indoka nem valós, mert az ajándékot a felperes már a 2016. december 22-én kelt levelét megelőzően is vissza akarta követelni, azaz a 2016. december 9-én kelt levél nem az ajándék visszakövetelésének indoka volt, hanem ürügy. A valódi ok olyan vagyoni jellegű nézeteltérés, ami a **Zrt.**-vel kapcsolatos, ezért nincs jelentősége a levelek időpontjának sem.
- [63] Érvelése szerint a felperes, valamint az I. rendű alperes levelét önmagukban nem is lehetne értékelni, hiszen más bizonyítékok azt támasztják alá, hogy a felperes által kifogásolt hangnem a felperes részéről gyakori volt. E körben hivatkozott **tanú2-nek** a tanúvallomására, miszerint az I. rendű alperes soha nem volt tiszteletlen a felperessel, azonban a felperes mind a tanúval, mind az I. rendű alperessel minősíthetetlenül beszélt. Arra is hivatkozott, hogy a felperes családtagjai számára írt leveleiből a felperes I. rendű alperesénél sokkal durvább és sértőbb stílusa tűnik ki. Ebből pedig az következik, hogy a szokatlanul durva hangnem egy levél tekintetében az ajándék visszakövetelésének nem lehet alapja.
- [64] Kiemelte **név3** tanú vallomását, miszerint a felperes már az I. rendű alperes által írt levelet megelőzően tanácsot kért a tanútól, hogyan követelje vissza az ajándékot. tanú 1 tanú előadásával együtt értékelve pedig valószínűsítette, hogy ajándék visszakövetelésének valódi oka, hogy a felperes sem erőszakkal, sem más eszközzel nem tudta rávenni az I. rendű alperest a részvények eladására.
- [65] A házassági vagyontársaságot megosztó szerződés hatálytalanságával kapcsolatosan utalt arra, hogy a 26. sorszámú jegyzőkönyvben foglalt bizonyítási teherre történő tájékoztatás ellenére bizonyítást e körben nem ajánlott fel, amit pedig felajánlott, az eredménytelen volt.

- [66] Fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [67] Pf. 7. sorszámú iratában hangsúlyozta, hogy a felperes érvelésével ellentétben a családban szokásos hangnemnek és a 2016. december 9-e előtti és az azt követő eseményeknek jelentősége van a per elbírálásának szempontjából, az eseményeket összefüggésükben kell értékelni. A hatálytalanság és a vagyontársi szerződés megtámadása körében az elsőfokú bíróság által kifejtett indokokkal egyetértett.
- [68] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében szintén az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítás eredményét helyesen értékelte és a jogszabálynak megfelelő döntést hozott. Kiemelte, hogy a felperes a II. rendű alperest az ajándék visszaköveteléséről nem értesítette, ezért a külön élő házastárs a vagyontársi megszüntetésének időpontjában az ajándék visszaköveteléséről nem tudott és nem is tudhatott. Pf. 6. sorszámú iratában megismételte azt az álláspontját, hogy a felperes keresetének alapját képező levél nem ok, hanem ürügy és a felperes az ajándékot már jóval a levél keletkezésével megelőzően vissza akarta követelni. Az ajándék visszaköveteléséről a II. rendű alperes nem tudott, és nem is tudhatott, az ezzel ellentétes felperesi hivatkozások feltételezéseken alapulnak. Az alperesek között fennálló házassági vagyontársi megszüntetése során a II. rendű alperes jóhiszeműen és ellenérték fejében szerzett vagyont, ezt az alperesek személyes nyilatkozata és tanú 2 tanú vallomása, továbbá az alperesek által megkötött vagyoni jogi megállapodás tartalma is alátámasztja.
- [69] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezést, az ítélet indokolásával szemben az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő. A fellebbezés alaptalan, a csatlakozó fellebbezés alapos.
- [70] Az elsőfokú ítéletnek fellebbezéssel és csatlakozó fellebbezéssel nem érintett része nem volt, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú határozatot teljes terjedelmében, a Pp. 253. § (3) bekezdésében írtak szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelmek korlátai között bírálta felül. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást széles körben és a szükséges mértékben lefolytatta. Nem történt olyan lényeges eljárási szabálysértés, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére adna alapot, avagy a Pp. 252. § (3) bekezdésének alkalmazását indokolná.
- [71] Az elsőfokú bíróság 60. sorszámú végzésével az I. rendű alperes 1.Pf.20.113/2020/4. számú iratában előterjesztett, az ítélet indokolásának kiegészítése iránti kérelmét elutasította, ez a végzés fellebbezés hiányában elsőfokon jogerőre emelkedett, az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezésében kért különböző megállapításokra ezért már nem volt eljárásjogi lehetőség, hiszen a kérelem elbírálásra került. Annyiban azonban vizsgálni kellett a csatlakozó fellebbezést, hogy az elsőfokú bíróság a felperes ajándék visszakövetelése iránti keresetét helytálló indokok mellett utasította-e el, avagy arra az I. rendű alperes által hivatkozott egyéb okok miatt nem volt lehetőség.
- [72] Az ítéltábla a fellebbezésben írtak alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyiban szükségesnek tartja kiegészíteni, hogy a felperes 2017. február 22-én küldte az sms üzenetet az I. rendű alperesnek az elsőfokú ítéletben megjelölt szöveggel. Az ekként kiegészített tényállás mellett megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság döntése érdemben helytálló volt. A csatlakozó fellebbezés e körben annyiban alapos, hogy az elsőfokú ítélet tévesen következtetett arra, hogy az I. rendű alperes által 2016. december 9-én írt levél alkalmas lehet a felperes személyiségi jogainak megsértésére, kijelentéseivel az I. rendű alperes súlyos jogsértést követett el, ami alapot adhat az ajándék visszakövetelésére.

- [73] A régi Ptk. 582. § (2) bekezdésének alkalmazása során annak megítélésénél, hogy a kereset alapjául felhozott sérelem súlyos jogsértésnek minősül-e, a konkrét ügy egyedi sajátosságait kell figyelembe venni, és csak az összes körülmény teljeskörű értékelésével lehet döntést hozni az ajándék visszakövetelhetőségének kérdésében. Az a körülmény, hogy a jogilag védett érdek súlyos sérelmének megítéléséhez viszonylag objektív mérték áll rendelkezésre, egyben azt is jelenti, hogy egy súlyos jogsértést a megajándékozott és az ajándékozók közötti történeti kontextusban kell vizsgálni, vagyis nem hagyható figyelmen kívül családi kapcsolatuk minősége és annak korábbi alakulása. Az, hogy milyen magatartások minősülnek súlyos jogsértésnek a felek viszonyából kiindulva, életvitelük feltárása és értékelése után, az erkölcsi szempontok figyelembevételével dönthető el (BDT2005. 1205.).
- [74] A rendelkezésre álló adatok alapján egyértelműen rögzíthető, hogy a felperes és az I. rendű alperes közötti viszony a per megindítására okot adó eseményt megelőzően sem volt konfliktusoktól mentes. Az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezése helytállóan érvelt azzal, az ajándék visszakövetelése iránti perben nem hagyható figyelmen kívül, hogy a felperes és az I. rendű alperes, valamint a családtagok közötti kapcsolatot 2016. december 9-e előtt mely körülmények jellemezték, az I. rendű alperes által írt levél és az abban foglalt közlések is ebben a kontextusban ítélték meg, csak ekként dönthető el, hogy az I. rendű alperes magatartása valóban olyan jogszabály által tiltott cselekmény volt-e, ami a felek viszonyában súlyosnak tekinthető és ezért az ajándék visszakövetelésének lehetőségét biztosítja.
- [75] A felperes azt állította, hogy a 2016. december 9-én írt levél kereset tárgyává tett mondatai a felperes személyiségi jogait, jóhírnevét, emberi méltóságát sértették, ezt tekintette olyan súlyos jogsértésnek, ami a régi Ptk. 582. § (2) bekezdésében írtakat megalapozza. A Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerint a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel. E két nevesített személyiségi jog esetében tehát a törvényi tényállás csak abban az esetben valósul meg, ha a közlésről az érintetteken kívül más is tudomást szerez, és ezzel a magatartás alkalmassá válik a társadalmi megítélés, a környezetben kialakult értékítélet hátrányos befolyásolására (PJD2017.4.). Nem vitás, hogy a levél tartalmát a felperesen és az I. rendű alperesen kívül más nem ismerte, az a külvilág számára nem vált ismertté, harmadik személyeknek nem jutott tudomására, okszerűtlen ezért az a következtetés, hogy ezek a kijelentések a személy társadalmi megítélését bármilyen módon befolyásolták volna. Másrészt a becsület, a jóhírnév sérelme, mint személyiségi jog sérelmének vizsgálata sem történhet másként, csak a felek között kialakult kommunikáció kontextusában. Különösen igaz ez hozzátartozók között, ahol a párbeszéd szabadon, a családon belül kialakult gyakorta kendőzetlen stílusban történik. A szülővel szemben használt objektíve tiszteletlennek tűnő kifejezések ezért nem minden esetben valósítanak meg olyan jogszabályban védett érdeksérelemet, ami az ajándék visszakövetelését megalapozza, erről a felek viszonyának, a kialakult kommunikáció jellegének feltárása mellett hozható megalapozott döntés. Ezt az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta és a bizonyítékok helyes értékelése során helyesen vette számba, a fellebbezésre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakat emeli ki.
- [76] A felperes személyes nyilatkozatában (24. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal) azt adta elő, hogy az I. rendű alperes 2013. év végén, 2014. év elején bekövetkezett egészségi krízise után már nem tudtak harmonikusan együttműködni. Az I. rendű alperes személyes nyilatkozatában a fentiekhez hasonlóan azt mondta el, hogy a felperessel a kapcsolatuk 2012 májusától kezdve romlott

meg, ami oda vezetett, hogy 2016 novemberében már csak minimális kommunikáció volt a felek között. Ezt egyébként a felperes nyilatkozata megerősíti, mely szerint 2016-ban már csak e-mailen és levélben tartotta a kapcsolatot az I. rendű alperessel, azért, hogy annak írásos nyoma maradjon.

- [77] Megalapozatlanul állította a felperes, hogy az I. rendű alperes 2016. december 9-én írt levele előzmény nélküli volt, hiszen a levél első mondata szerint a felperes korábban két levelet is küldött az I. rendű alperesnek. A kereset ténybeli alapját képező levél lényegében teljes egészében az üzleti és családi viták boncolgatását juttatja kifejezésre, azt, hogy az I. rendű alperes miért nem ért egyet a felperes viselkedésével, továbbá miért nem fogadja el a felperes ajánlatát. A felperes 2016. december 13-án kelt levele pedig erre válaszul az I. rendű alperes életvezetését kifogásolja, részletekbe menően elemzi az I. rendű alperes állított függőségeit és felperes által kifogásolt életmódját.
- [78] A fentieknek azért van jelentősége, mert ezen adatok alapján az sms üzenet keletkezésének idejétől függetlenül is megállapítható, hogy a felperes és az I. rendű alperes családi és üzleti kapcsolatukban egyaránt hosszú idő óta tartó problémákkal küzdöttek, ami az évek során elmélyült és egymás tevékenységének éles, gyakorta súlyosan sértő kritikájában is megnyilvánult. A 2017. február 22-i sms üzenet e szempontból bír jelentőséggel: annak hangneme, emberi, főképp szülő-gyermek közötti kommunikációban elfogadhatatlan szavai alappal engednek arra következtetni, hogy a felperes a számára sérelmes helyzetekben nem válogatta meg az általa használt kifejezéseket.
- [79] Az I. rendű alperes anyja, tanú 2 tanúvallomása a fentieket mindenben alátámasztja (47. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 4-5. oldal). A tanú elmondta, hogy a felperes és az I. rendű alperes közötti apa-fiú viszony sosem volt kiegyensúlyozott, az I. rendű alperes mindenben igyekezett megfelelni a felperesnek, aki az ő igyekezetét nem ismerte el, ötleteit nem támogatta. A tanú vallomása szerint az I. rendű alperes soha nem volt tiszteletlen a felperessel, azonban a felperes a családban minősíthetetlen kifejezésekkel beszélt a tanúval és az I. rendű alperessel is. A tanú a családi, ezen belül az apa-fiú kapcsolat megromlását egyetlen okra, az alkoholra vezette vissza, a tanú szerint ez határozta meg a kettejük közötti kapcsolatot. Személyes nyilatkozatában pedig maga a felperes is elismerte, hogy a 2017. február 22-én írt sms üzenetet egy-két üveg bor elfogyasztása után írta meg.
- [80] Rendelkezésre állt továbbá **név2** tanú vallomása is (47. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 9-11. oldal), aki elmondta, az ajándék visszakövetelése egy hosszú folyamat eredménye. A tanú szerint már 2014-ben is beszéltek a felperessel az ajándék visszakövetelésének lehetőségéről, amikor az I. rendű alperest pszichiátrián kezelték. Már akkor felmerült a felperesben, hogy a vagyon kezelését és az ajándékokat vissza kellene venni, mert ezeknek olyan hatása volt az I. rendű alperes életére, hogy emiatt az eredményeit nem saját erejéből érte el.
- [81] **név3** tanú ezzel egybehangzó tanúvallomást tett (52. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 6-7. oldal). Elmondta, hogy a felperes 2016. év tavaszán már beszélt neki az ajándék visszakövetelésére irányuló szándékáról és elhatározottságának hangot is adott. Ebből és **név2** tanú e körben tett vallomásából megállapítható, hogy a felperes már régebb óta fontolgatta az ajándék visszakövetelésének lehetőségét, és kereste azt a megoldást, amivel ez véghez vihető.
- [82] Az ítéletábra a rendelkezésre álló valamennyi bizonyítékot a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a maguk összességében értékelve az elsőfokú bírósággal végső soron egyetértve arra a következtetésre jutott, hogy a sérelmezett mondatok nem valósítottak meg olyan súlyos jogsértést, ami az ajándék visszakövetelése megalapozottságának alátámasztására alkalmas, azokat az évek óta húzódó konfliktusok, illetve a kölcsönösen kifogásolt magatartások váltották ki.

[83] A 20.000.000 forint ajándék régi Ptk. 582. § (3) bekezdésére, azaz a meghíúsult feltevésre alapított visszakövetelése tekintetében a fellebbezés részletes indokolást nem tartalmazott, a felperes nem jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét e tekintetben mely okból tartja sérelmesnek. A fellebbezés mindössze annak előadására szorítkozott, hogy a 47.300.000 forint visszakövetelésével kapcsolatos érveit tartja fenn e körben is. Ezért az ítéletábra azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a 20.000.000 forint visszakövetelése esetében a rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen értékelte és abból megalapozottan vonta le azt a következtetést, hogy a felperes a PK 76. számú állásfoglalásban írtak szerint a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, ezért az ajándék ez okból sem követelhető vissza.

[84] Minden alapot nélkülözött az I. és II. rendű alperesek közötti szerződés hatálytalansága körében előadott fellebbezési érvelés. A kereset arra irányult, hogy a bíróság a II. rendű alperest annak tūrésére kötelezze, hogy a felperes a 47.300.000 forint összegű követelése erejéig a g.-i ... hrsz.-ú ingatlan I. rendű alperes tulajdonát képező ½ tulajdoni hányadából kielégítést keressen. A felperes másodlagos - eshetőlegesen előterjesztett - fellebbezési kérelmében ugyanebben a körben kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását. Alaptalan ezért az a fellebbezési hivatkozás, miszerint a felperesnek az I. rendű alperessel szemben további követelése is fennállt és ez a másodfokú eljárásban a fedezetelvonás megállapítását eredményezhetné. A kereset tárgya kizárólag az ajándék visszakövetelésével érintett 47.300.000 forint volt, ezt tekintette a felperes olyan lejárt követelésnek, aminek fedezetét az I. rendű alperes elvonta. Erről az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást akként, hogy a felperes az ajándékot nem követelheti vissza, a felperesnek ezen az alapon nem áll fenn követelése az I. rendű alperessel szemben. Más követelés kielégítésének elvonását a felperes az elsőfokú eljárás során nem állította, ezért a Pp. 235. § (1) bekezdésében írt korlát miatt a más követelés fennállására alapított fellebbezés sem vezethet eredményre. Ezért nincs jelentősége annak, hogy a felperes más követelése behajtása iránt végrehajtási eljárást indított-e, illetve azt kivel szemben indította, továbbá hogy a másik követelés esedékessé vált-e az I. rendű alperessel szemben.

[85] A fellebbezés abban az esetben kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, ha az elsőfokú ítélet megváltoztatásához az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítási indítványok teljesítése szükséges. Tekintettel arra, hogy az ítéletábra a tényállás kisebb kiegészítésével az elsőfokú bíróság érdemi döntésével - eltérő indokolás mellett - egyetértett, a bizonyítás megismétlése vagy kiegészítése nem szükséges. Ezért a Pp. 252. § (3) bekezdésének alkalmazása nem merül fel.

[86] Mindezek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[87] A felperes a másodfokú eljárásban pervesztes. Az I. rendű alperes esetében a fellebbezési pertárgyérték 67.300.000 forint, a II. rendű alperes esetében 47.300.000 forint. A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni az alperesek másodfokú perköltségét, ami a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése alapján meghatározott ügyvédi munkadíjból és az I. rendű alperes által lerótt 8.000 forint csatlakozó fellebbezési illetékből áll.

Budapest, 2020. november 26.

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.. Tóth Gabriella s.k.
a tanács elnöke előadó bírő

dr. Kovács Helga s.k.
bíró

